

Otkrivamo beskrupulozno uništavanje flore i faune našeg zavičaja i stravične uvjete u kojima svi živimo

Kroz oranice, grmlje i šume zlatarskog kraja

Zgražamo se nad velikim ekološkim katastrofama u svijetu, žalimo se na globalno zatopljenje, onečišćenost grada i smeće koje drugi ljudi ostavljaju uokolo, ali naravno, mi to ne radimo. Da bih dokazao ili opovrgao tu tvrdnju, krenuo sam naoružan fotoaparatom i jašući na svojem vjernom biciklu u istraživanje divljih bespuća u i oko grada Zlatara. Svijet ima pravo znati! Nisu me mogle zaustaviti čak ni prijetnje vlasnika velikih tvornica.

Put me nanio do drugog najvećeg potoka u cijelom Zlataru - Zlataršćice. Iako se obale potoka već godinama održavaju čistim od raslinja, u granama vrba na obje obale nakupilo se podosta smeća. Korito je zakrčeno odbačenim gumama i šutom. Na površini pluta ulje, a u toj prljavoj juhi plivaju male, šugave ribe. Ni znaka od drugih višestaničnih oblika života.

Oporavivši se od tog šokantnog prizora, pedaliram dalje. Krenuo sam prema Vargovom brijegu, gdje se nalazi jedno ilegalno odlagalište otpada za koje od prije znam (ali samo zato što se zimi sanjkam u blizini njega). Odjednom se u zraku osjetio neugodan miris paljevine. Nad Zlatar se nadvio dim. Netko je bio malo lijen pa nije svoj otpad odvezao do kontejnera, nego ga je nagomilao u dvorištu i zapalio. Moramo znati da, iako je najlakše i najzabavnije baciti

Ilegalno odlagalište na Vargovom brijegu

Hrvatska ne zagađuje kao, recimo, Amerika, ali kad svi vide kako je lijepo kod nas, ostatak svijeta morat će se pridružiti, a mi možemo lijepo zarađivati na vinskih cestama i eko kućama i disati čist i mirisan zrak.

šibicu na hrpu zapaljivog smeća, time zagađujemo zrak koji udišemo i štetimo sami sebi. Dakle, iako možda izgleda kao da je cijela hrpa nestala, ona neće nestati - vi ćete je udahnuti, što ima još gori učinak nego da ste je pojeli. A nije zdravo jesti smeće.

Stigao sam na Vargov brijeg. Prvi put sam u svojoj odiseji bio ugodno iznenađen. Iako se u jarku iza znaka „Zabranjeno odlaganje bilo kakvog ot-

Požar

pada“ još uvijek nalazi podosta smeća, stanje se ponešto popravilo od prošle godine. Valjda se nikome (osim beskrupuloznim bogatim zlatarskim industrijalcima) više ne isplati voziti pun auto ili kamion smeća gore na brijeg. Nakon još malo vožnje uzbrdo, gdje sam susreo jednog poznanika (koji je želio ostati anonimn) i prigovarao mu što vozi dvadeset godina star auto koji nema ugrađeni katalizator, a doma ima najmodernijeg benzina (na što se on razljutio i rekao da se „sigurne nebu peljal po brijegi v novomu opelu“ - što dokazuje da se nitko nije spreman previše žrtvovati za dobrobit prirode), vratio sam se u toplinu kućnog ognjišta.

Zaključak svemu ovom je da moramo prvo pomesti ispred svojega praga i čuvati čistoću svog zavičaja. Bacajte smeće u za to predviđena mjesta i pazite na svoj okoliš. Hrvatska ne zagađuje kao, recimo, Amerika, ali kad svi vide kako je lijepo kod nas, ostatak svijeta morat će se pridružiti, a mi možemo lijepo zarađivati na vinskih cestama i eko kućama i disati čist i mirisan zrak.

Andrija Jurki, 2.g

Onečišćena Zlataršćica

AUTOR FOTOGRAFIJA: ANDRIJA JURKI, 2.g